

litigii și arbitraje - modificări legislative publicate în ianuarie 2021

Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 06 octombrie 2020 în cauza Giurgi împotriva României (Cererea nr. 40.124/13) a fost publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 44 din 14 ianuarie 2021 și este aplicabilă începând cu aceeași dată.

Cererea are la bază pretenții în cuantum de 120 Euro (EUR) cu titlu de despăgubiri pentru prejudiciul material suferit de reclamant, reprezentând contravaloarea amenzii aplicate, precum și despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit, în cuantum de 300 Euro (EUR), ca urmare a contestării amenzii contravenționale aplicate pentru tulburarea ordinii publice. În timp ce reclamantul se întorcea acasă, printr-o zonă în care era organizată o manifestație antiguvernamentală neautorizată, acestuia i-a fost aplicată o amendă în valoarea de 500 Lei de către un jandarm care a considerat că reclamantul este participant la manifestația neautorizată. Astfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a hotărât: a) statul pârât trebuie să îi plătească reclamantului, în termen de trei luni, suma de 300 Euro (EUR), care trebuie convertită în moneda statului pârât la rata de schimb aplicabilă la data plății, plus orice sumă ce poate fi datorată cu titlu de impozit pentru această sumă; b) de la expirarea termenului menționat și până la efectuarea plății, aceste sume trebuie majorate cu o dobândă simplă, la o rată egală cu rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de Banca Centrală Europeană, aplicabilă pe parcursul acestei perioade și majorată cu trei puncte procentuale.

Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 29 septembrie 2020 în cauza Dimitrie Dan Popescu împotriva României (Cererea nr. 39.480/03 și alte 24 de cereri) a fost publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 40 din 13 ianuarie 2021 și este aplicabilă începând cu aceeași dată.

Cererile privesc imposibilitatea reclamanților de a se bucura de dreptul lor de proprietate, recunoscut de instanțele naționale, asupra unor imobile naționalizate de stat în timpul regimului comunist totalitar, întrucât bunurile respective au fost vândute de stat chiriașilor care locuiau în acestea. Cu toate că reclamanții au obținut hotărâri judecătorești definitive și necontestate, aceștia nu au putut redobândi posesia asupra imobilelor lor și nici nu au primit despăgubiri pentru pierderea bunurilor. Astfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a hotărât că a fost încălcat art. 1 §1 din Protocolul nr. 1 și a statuat astfel: a) că, statul pârât trebuie să le restituie reclamanților, în termen de trei luni, bunurile imobile în cauză; b) că, în caz contrar, statul pârât trebuie să plătească reclamanților, în același termen de trei luni, sumele indicate în tabelul din Decizie (aproximativ 2,880,000 Euro), plus orice sumă ce poate fi datorată cu titlu de impozit pentru aceste sume, pentru prejudiciul material; c) că, în orice caz, statul pârât trebuie să le plătească reclamanților, în același termen de trei luni, sumele indicate în tabelul anexat, plus orice sumă ce poate fi datorată de către reclamanți cu titlu de impozit pentru aceste sume, pentru prejudiciul moral și pentru cheltuielile de judecată; d) că sumele indicate în tabel trebuie convertite în moneda națională a statului pârât la rata de schimb aplicabilă la data plății, cu excepția sumelor acordate reclamanților din cererile nr. 29.712/05, 41.411/05, 27.808/07, 46.902/07, 61.539/08, 53.085/09 și 35.610/14; e) că, de la expirarea termenului menționat și până la efectuarea plății, aceste sume trebuie majorate cu o dobândă simplă, la o rată egală cu rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de Banca Centrală Europeană, aplicabilă pe parcursul acestei perioade și majorată cu trei puncte procentuale.

Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 68/2020 privind examinarea sesizării formulate de Tribunalul București – Secția I Penală, în Dosarul nr. 24.527/302/2019, a fost publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 99 din 29 ianuarie 2021 și este aplicabilă începând cu aceeași dată. Înalta Curte a admis sesizarea formulată de Tribunalul București – Secția I Penală, în dosarul nr. 24.527/302/2019 în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept și, în consecință, a stabilit că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 452 alin. (1) din Codul de procedură penală, o cerere de revizuire întemeiată pe dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală poate fi îndreptată și împotriva unei hotărâri penale definitive, pronunțate în soluționarea unei cereri întemeiate pe dispozițiile art. 595 din Codul de procedură penală.

Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 54/2020 privind examinarea sesizării formulate de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția I Civilă, în Dosarul nr. 21.840/3/2016, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile a fost publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 63 din 20 ianuarie 2021 și este aplicabilă începând cu aceeași dată. Înalta Curte a admis sesizarea formulată de Secția I Civilă în dosarul nr. 21.840/3/2016 și a stabilit că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. XVIII alin. (2) teza a doua din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările ulterioare, nu sunt supuse recursului hotărârile pronunțate în cererile privind repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare, respectiv hotărârile pronunțate în cererile formulate în temeiul art. 538 din Codul de procedură penală.

Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 25/2020 privind soluționarea recursului în interesul legii privind sesizarea formulată de către Colegiul de conducere al Curții de Apel București a fost publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 31 din 12 ianuarie 2021 și este aplicabilă începând cu aceeași dată. Înalta Curte a admis sesizarea formulată de Colegiul de conducere al Curții de Apel București, în vederea pronunțării unui recurs în interesul legii și, în consecință, a stabilit că, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 55 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările și completările ulterioare, stabilește că în cazul proceselor începute sub imperiul Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările și completările ulterioare, tuturor cererilor formulate în cadrul acestora, cereri accesorii, incidentale și incidente procedurale, precum și căilor de atac, ordinare și extraordinare, le sunt aplicabile, în ceea ce privește taxa judiciară de timbru, dispozițiile acestei legi, iar nu cele ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013.